

گفت‌وگو با محسن توسلی، هنرمند خوشنویسی

تسین حادثه شاه چراغ با هنر نقاشی خط

گفت‌وگوی «جام جم» با تهیه‌کننده و کارگردان مجموعه «بی‌سیم» شبکه نسیم

یک کلیک فناوری

نگاهی به مفهوم امنیت در فیلم‌نامه‌های تلویزیونی

تنفس در حریم امن

در گفت‌وگوی «جام جم» با تهیه‌کننده برنامه «کتابگردی» عنوان شد

مینیمالی برای کتابخوانی

توصیه‌های گوینده «کتاب شب»:

اگر همه راه‌ها بسته شود کتاب تنها راه است

بررسی تازه‌ترین سریال امنیتی تلویزیون که از شبکه سه پخش می‌شود

«تمام رخ» تروریسم اقتصادی

گفت‌وگو با تهیه‌کننده مستند «بازمانده»

چون و چراهای «باید بازی»

نگاه

درباره مدرسه ایران و دکتر علی عبدالعالی

سال‌هاست که همه متوجه این شده‌اند نظام آموزشی ما مشکل دارد. همه جا حرف از اصلاح نظام آموزشی است. سال‌هاست که این بحث مطرح شده و در ذهنیت اهل فکر و فرهنگ ما این مسأله همیشه روی میز است. چند بار هم نهادهای حاکمیتی تلاش کرده‌اند تا این نظام آموزشی را اصلاح کنند. تغییر نظام آموزشی قدیم به جدید یکی از کارهایی بود که انجام شد اما چندان که باید اثر نداشته و شاید بهتر باشد بگوییم اثری آن‌گونه ملموس بر روند آموزش در کشور ما نگذاشته است که حداقل همه ما بگوییم بخشی از مشکل حل شد. همچنان موسسات کشور در حال جولان و تاخت و تاز هستند و ما با همان ذهنیت کهنه و تا کارآمد طریقی که هزاران ساعت از عمر فرزندان این سرزمین در مدرسه‌ها صرف می‌شود و هیچ نتیجه ملموس و قابل درکی به بار نمی‌آید. نتیجه عملیاتی آموزش و پرورش در زندگی ما چیست؟ به هر حال نمی‌شود به کلی یک ساختار و زحماتش را نفی کرد. ولی آنچه مسلم است این که آن تحول مورد انتظار در این تشکیلات رخ نداده است.

طرح تحول آموزش و پرورش نوشته شده و اقداماتی هم در عرصه عمل اتفاق افتاده است. ولی همچنان مهم‌ترین مسائل این میدان حل نشده مانده‌اند. شاید نخست باید همه به وحدتی در صورت مسأله می‌رسیدند که نرسیدند. شبکه آموزش سیما و دکتر علی عبدالعالی با برنامه مدرسه ایران در حال طراحی آن چیزی هستند که می‌خواهیم. حالا همه ما در تهران، چهارمحال و بختیاری و بلوچستان در حال یافتن یک درک و یک تصویر تازه از آموزش و پرورش هستیم. یادگیری با طعم لذت، پاسخی امروزی به یک نیاز جدی ماست. انسان امروز دیگر انسان مجبور قرن‌های گذشته نیست. بخواهیم یا نخواهیم ما تغییر کرده‌ایم. صنایع جهانی، هنر و رسانه‌های جهانی هستی تازه‌ای آفریده‌اند و انسانی جدید را طراحی کرده‌اند. شاید در عمل باید بسیاری از قطعه‌های این جورچین جدید را نپذیریم و از نو بسازیم اما زیبایی و لذت دیگر از تعریف انسان امروزی جدا شدنی نیستند. فقط مسأله این است که ما باید در چارچوب تمدنی خودمان به این زیبایی و لذت برسیم. درباره این مسائل باید بسیار آندیشید و حرف زد اما این قدر قطعی است که دیگر این چرخه به عقب برنخواهد گشت. ما باید خودمان را برسانیم. یادگیری با طعم لذت و مدرسه ایران هدیه‌ای است از وجود شریف دکتر علی عبدالعالی و گروهش که با تمام وجود سعی دارد یک مسأله را برای همه ما به درستی طرح کند.

علی عبدالعالی کیست؟ استاد دانشگاهی که به‌رغم جایگاه علمی‌اش به خاطر نگرشی که به آن‌ها دارد برای آموزش به کودکان کلاس اول، بالا و پایین می‌پرد و شیطنت می‌کند. مدیر شبکه‌ای که وقتی در تلویزیون ظاهر می‌شود، کودکان ما با ذوق بیشتری برنامه را دنبال می‌کنند. یافتن آدم‌هایی از این جنس، هنر مدیران فرهنگ و رسانه ماست و قدر دانستن نعمت وجود عزیز مردانی از جنس علی عبدالعالی بر همه ما واجب است، چرا که شکر نعمت افزون کند. اگر مشتاق داشتن آدم‌های بیشتری از این سنخ هستیم باید آنها را که هستند بیشتر قدر بدانیم. در هر حوزه‌ای آدم‌هایی از این‌گونه هستند که با همه وجود و با تمام توان و آبروی‌شان برای باورشان می‌کوشند ولی هم مسئولان کشور باید آنها را ببینند و بشناسند و به آنها میدان بدهند و هم ما مردم باید شکرگزار نعمت وجود آنها باشیم و شکر این نعمت این است که سخن اصلی آنها را درست درک کنیم و به قدر وسع در عملیاتی کردن ایده‌های‌شان کمک کنیم.

گزارش

راهیابی «بیدر کجایان» به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

سیزدهمین دوره جشنواره تئاتر بسیج سودای عشق با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان داد

آیین اختتامیه سیزدهمین دوره جشنواره تئاتر بسیج سودای عشق روز گذشته در مجتمع فرهنگی - هنری ۹ دی بوشهر برگزار شد. در این مراسم که با حضور آیت‌ا... صفایی بوشهری، سردار سلیمانی رئیس سازمان بسیج مستضعفین، غلامرضا منتظری نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، سردار رزمجو فرمانده سپاه امام صادق، سردار معروفی فرمانده سپاه بوشهر، علی‌اکبر عبدالعلی‌زاده و جمعی از مسئولان و هنرمندان کشور برگزار شد، برندگان جشنواره اعلام شدند.

این رویداد که به دبیری سعید نجفیان به سرانجام رسید، اولویت‌های موضوعی و ساختاری همچون بازتاب هنرمندانه فعالیت‌های بسیج در امور اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری، تبیین مولفه‌ها و رویکرد بسیج در برابر جامعه‌های فرهنگی و نظامی و توجه به بیانیه‌گام دوم انقلاب و نقش موثر جوانان و نیروهای مخلص و متعهد انقلابی در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی را در دستور کار خود داشت.

این‌که در مراسم اختتامیه سیزدهمین دوره جشنواره تئاتر بسیج سودای عشق، از خانواده زنده‌یاد علی سلیمانی، استاد حسن فخاری، مصطفی مردانی و خانواده شهید غلامرضا کشتکار تقدیر شد. برگزیدگان جشنواره تئاتر بسیج به این شرح هستند:

بروشور

شهریار مکاری برای نمایش تا آخر خط / لوح تقدیر و جایزه نقدی به مبلغ ۲۰ میلیون ریال

موسیقی

علی خاتمی برای موسیقی نمایش روایت‌هایی از زار / تندیس جشنواره، لوح تقدیر و جایزه نقدی ۶۰ میلیون ریالی

طراحی صحنه

ابوذر امامی برای طراحی صحنه نمایش بیدرکجایان / تندیس جشنواره، لوح سپاس و جایزه نقدی ۶۰ میلیون ریالی

بازیگری زن

جایزه سوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۴۰ میلیون ریالی به مبینا عین‌آبادی برای بازی در نمایش دختری از جنس اشک

جایزه دوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۲۰ میلیون ریالی به نیلوفر علیپورکامران برای نمایش تکه‌های سنگین سرب

جایزه اول، شامل تندیس جشنواره، لوح سپاس و جایزه نقدی ۱۰۰ میلیون ریالی

بازیگری زن

جایزه سوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۴۰ میلیون ریالی به مبینا عین‌آبادی برای بازی در نمایش دختری از جنس اشک

جایزه دوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۲۰ میلیون ریالی به نیلوفر علیپورکامران برای نمایش تکه‌های سنگین سرب

جایزه اول، شامل تندیس جشنواره، لوح سپاس و جایزه نقدی ۱۰۰ میلیون ریالی

بازیگری زن

جایزه سوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۴۰ میلیون ریالی به مبینا عین‌آبادی برای بازی در نمایش دختری از جنس اشک

جایزه دوم، شامل لوح سپاس و جایزه نقدی ۲۰ میلیون ریالی به نیلوفر علیپورکامران برای نمایش تکه‌های سنگین سرب

جایزه اول، شامل تندیس جشنواره، لوح سپاس و جایزه نقدی ۱۰۰ میلیون ریالی

یادداشت

آسیب‌شناسی تصورات نادرست

خیلی از مخاطبان و به خصوص جوان‌ترها فکر می‌کنند اگر وارد کار بازیگری شوند و در یکی دو سریال بازی کنند آنگاه درهای خوشبختی به روی آنها باز می‌شود و می‌توانند خیلی زود پیشرفت مادی بالایی داشته باشند. واقعیت ولی خیلی جدی‌تر و گاهی خشن‌تر از این تصور است، چون نه تنها بسیاری از بازیگران معروف ما زندگی‌های معمولی دارند بلکه گاهی بسیاری از امکاناتی را که شهروندان عادی دارند، ندارند.

هنرمندان هم مثل شهروندان دیگر هستند و افزایش تورم و مشکلات اقتصادی، زندگی آنها را هم سخت‌تر کرده؛ به خصوص که هنرمندان نه بیمه بیکاری دارند و نه امنیت شغلی مناسب. کارهای بازیگری بیشتر به صورت پروژه‌ای است و برای یک پروژه چندماهه قرارداد می‌بندید و بعدش باید مدت‌ها بیکار بمانید تا کار بعدی.

سریال‌های تلویزیونی یکی از راه‌های جلب هنرمندان قدیمی هستند و اگر بتوانند در هر پروژه تلویزیونی، تعدادی از هنرمندان را به خدمت بگیرند، مطمئناً می‌توانند درصدی از بیکاری هنرمندان را کم کنند. برای همین بود که تولید حتی در سخت‌ترین شرایط با وجود تمام مشکلات باعث گردید لااقل برخی هنرمندان به واسطه کار در پروژه‌ها امرار معاش کنند.

بازیگری همان قدر که مزایایی مانند اشتهار و محبوب شدن نزد مخاطبان دارد این ایرادات را هم دارد که متأسفانه برخی جوانان به آن واقف نیستند و وارد کار می‌شوند. تازه بعدش است که می‌بینند چقدر فاصله دارد از ایده‌های آنها و همین می‌شود که دلزده شده و سراغ کارهای دیگر می‌روند.

کم‌هنرمند نداریم که به دلیل نبود امنیت شغلی مجبور به نقل مکان به خانه‌های کوچک‌تر شدند و برخی هم مجبور شدند وسیله نقلیه‌شان را بفروشند تا در روزهای سخت دست‌شان را بگیرد. اگر صبور و قانع نباشید زندگی برای همه سخت است و اگر هنرمند باشیم چون امنیت شغلی متعارف نداریم باید صبر و قناعت‌مان خیلی بیشتر باشد تا بتوانیم از مشکلات گذر کنیم.

سریال‌ها و برنامه‌های تلویزیونی در گونه‌های مختلف گاهی به مشکلات هنرمندان ورود کرده و می‌کنند و خیلی هم بهتر است که به طور جدی‌تر درباره این مقوله برنامه‌سازی شود و در سریال‌های داستانی هم به این مقوله ورود کرده و سعی هم کنند با تحقیق و پژوهش کافی در این باره اطلاع‌رسانی کنند.

سریال‌های تلویزیونی چون یکی از مخاطب‌پسندترین گونه‌ها برای گذران اوقات فراغت بوده‌اند، بهترین مجال را فراهم می‌کنند برای این که درباره برخی تصورات غلط اطلاع‌رسانی گردد و داده‌های دقیق و درست و حساسی به مخاطب ارائه شود.